

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sang-Værk til den Danske Kirke

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sang-Værk til den Danske Kirke", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 171. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1839_621-txt-shoot-idm9451.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

No. 38 *Efter 2 Moseb. 32..

- 1 Da *Moses* ned ad Bjerget steg,
Med Himmelbrev ihænde,
Da hørdes Sang og Strængeleg,
Men dog ei klart at kiende.
- 2 Da sagde *Josva*: er det Krig,
Saa unde Gud os Seiren!
Han tænkte dog saa hemmelig,
Der Oprør var i Leiren.
- 3 Men *Moses* vidste godt Beskeed,
For *Herren* var hans Næste,
Sørgmodig svared han og vred:
Ja, Krig var nu det Bedste;
- 4 Det er dog ikke Vaabengny,
Som nu for Øret ringer,
Ei Angest-Skrig af Folk som flye,
Ei Seiers-Tonen skinger;
- 5 Det er Spilop til Springe-Dands,
Og Trallen af de Stolte,
Et kort Farvel til Vid og Sands,
Og Brøl af Drukkenbolte!
- 6 Med Lovens Tavler i sin Haand,
Vor Herres Runestave,
172Han dybt sig græmmed i sin Aand,
For Folket var af Lave!
- 7 Da *Moses* gik paa Bjerget op
I Løn med Gud at tale,
I Leiren hver forvoven Krop
Fik Mod paa at befale.
- 8 De bralled op og brugde Mund
Paa hvem for spag de kiendte,
Men holdt dog Styr en liden Stund,
For *Moses* var ivente;
- 9 Men da de saae det næste Ny,
Og han kom ei tilbage,
Da slog de Kneps, da blev de kry,
Og værre alle Dage.
- 10 I Spidsen for den store Hob,
De *Arons* Telt omringed,
Med Støi og Larm, med Skrig og Raab,
Og Landserne de svinged.
- 11 De sagde kort og godt paa Trods:
Vil for en Præst du skride,
Gjør Guder, som kan gaae for os,
Og være paa vor Side!
- 12 Da tænkte *Aron*: jeg med Vid
Skal til Fornuft dem bringe,
Han svared: Kvinder! kommer hid
Med eders Øren-Ringe!
- 13 173Af dem jeg skabe vil en Gud,
I veed hvor han har hjemme,
I veed, han kan gaae ind og ud,
Naar ei han er i Klemme.

- 14 Ved Lyden af de første Ord
Blev alle Øren døve,
En Regn af Ringe faldt paa Jord
For Guddoms-Værk at øve.
- 15 Af dem en Kalv blev støbt med Skiel,
Og *Aron* tog til Sproget:
Seer du de Guder, Israel,
Som brød Ægypter-Aaget!
- 16 I Morgen er det *Herrens* Fest,
Som gav ifjor os Loven,
Paa Kalven bydes I til Giæst,
Saa offre I vel Boven!
- 17 Ved Lyden af de første Ord
Blev alle Øren døve,
For Gude-Kalven brat et Chor
Sang Kvinderne til Prøve.
- 18 Og i det næste Morgengry
Var alle Mand paafærde,
Og Fryden over Guddom ny
Man saae i hver Gebærde.
- 19 Vel *Aron*, som *Jehovahs* Præst,
Ham nævnede for Vrimlen,
174Og offred paa den høie Fest
Til Ham, som gjorde Himlen;
- 20 Forgiæves paa den gamle Fod
Dog *Aron* tog til Orde,
De Alle saae hvor *Kalven* stod,
Men ei hvad Præsten gjorde.
- 21 Da Øiet var af Stirren træt,
Og Fingren af at pege,
Al Hoben aad og drak sig mæt
Og stod saa op at lege.
- 22 De sang i Skifte, sang i Chor,
De dandsede i Kiæde,
De loe og talde Gammens-Ord,
Det var en Hjertens-Glæde.
- 23 I samme Stund kom Moses ned,
Et Storhav i ham bruste,
Han Tavlerne mod Klippen stred,
Saa de laae sønderknuste.
- 24 Han slog i Kredsen ned som Lyn,
Guld-Kalven, overhalet,
Før Nogen paa den fæsted Syn,
Var knust som møllemalet.
- 25 Saa Israel som Støv paa Vand
Det i sig maatte drikke,
Den Gud, som slog Ægypti Land
I Ørken kiendtes ikke.
- 26 175For Folket bad Guds fromme Ven:
"Betragt som Een os begge!"
Og kun de stolte Gierningsmænd
Nedlyned Sværdets Egge.
- 27 Guld-Kalven spøged dog endnu
I mangan Daares Hjerne,
Jeroboam den kom ihu

Paa Trods i Tider fjerne!
